

Ξενοφώντος «Ελληνικά» Βιβλίο 2. Κεφαλαίο 2. §16-23

[16] Τοιούτων δὲ ὄντων Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον, εἰδὼς ἥξει Λακεδαιμονίους πότερον ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔνεκα. Περμφθεὶς δὲ διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω, ἐπιτηρῶν ὁπότε Ἀθηναῖοι ἔμελλον διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν σῆτον ἅπαντα ὃ τι τις λέγοι ὁμολογήσειν. [17] Ἐπεὶ δὲ ἦκε τετάρτῳ μηνί, ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι, εἴτα κελεύοι εἰς Λακεδαίμονα ἰέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος ὢν ἐρωτῶτο ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους. Μετὰ ταῦτα ἤρθεη πρεσβευτῆς εἰς Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός.

Μετάφραση: Ενώ τα πράγματα βρίσκονταν σ' αυτό το σημείο, ο Θηραμένης είπε στη Συνέλευση ότι αν θελήσουν να τον στείλουν στο Λύσανδρο, θα επιστρέψει γνωρίζοντας, αν οι Λακεδαιμόνιοι επιμένουν στο ζήτημα της κατεδάφισης των τειχών, επειδή θέλουν να υποδουλώσουν την πόλη ή για να έχουν κάποια εγγύηση καλής πίστης. Όταν όμως τον έστειλαν, έμεινε κοντά στο Λύσανδρο καθυστερώντας για περισσότερο από τρεις μήνες, περιμένοντας πότε οι Αθηναίοι, εξαιτίας της παντελούς έλλειψης τροφίμων, θα αποδέχονταν οποιουσδήποτε όρους τους πρότεινε κάποιος. Αφού, λοιπόν, επέστρεψε τέσσερις μήνες μετά, ανέφερε στη Συνέλευση ότι τάχα τον κρατούσε αρχικά ο Λύσανδρος, και στη συνέχεια τον διέταξε να πάει στη Λακεδαίμονα, γιατί δεν ήταν ο ίδιος αρμόδιος να δώσει απαντήσεις στα ζητήματα για τα οποία τον ρωτούσε, αλλά οι έφοροι. Μετά από αυτά εκλέχτηκε για να σταλεί μαζί με άλλους εννέα ως πρεσβευτής στη Λακεδαίμονα με απόλυτη πληρεξουσιότητα.

[18] Λύσανδρος δὲ τοῖς ἐφόροις ἔπεμψεν ἀγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων Ἀριστοτέλην, φυγάδα Ἀθηναῖον ὄντα, ὅτι ἀποκρίναιτο Θηραμένει ἐκείνους κυρίους εἶναι εἰρήνης καὶ πολέμου. [19] Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ, ἐρωτῶμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἤκοιεν εἶπον ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης, μετὰ ταῦτα οἱ ἔφοροι καλεῖν ἐκέλευον αὐτούς. Ἐπεὶ δ' ἦκον, ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ᾗ ἀντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐξαιρεῖν.

Μετάφραση: Ο Λύσανδρος έστειλε στους εφόρους, μαζί με άλλους Λακεδαιμονίους, τον Αριστοτέλη, ο οποίος ήταν Αθηναίος εξόριστος, για να τους ενημερώσει ότι απάντησε στο Θηραμένη πως αυτοί είχαν τη δικαιοδοσία να αποφασίζουν για πόλεμο και ειρήνη. Όταν, λοιπόν, ο Θηραμένης και οι άλλοι πρέσβεις έφτασαν στη Σελλασία και τους ρώτησαν για ποιο λόγο είχαν έρθει, αυτοί απάντησαν ότι είχαν έρθει με απόλυτη πληρεξουσιότητα να διαπραγματευτούν την ειρήνη. Τότε οι έφοροι διέταξαν να τους καλέσουν στη Σπάρτη. Όταν έφτασαν εκεί συγκάλεσαν συνέλευση, στην οποία και άλλοι πολλοί από τους Έλληνες,

προπάντων όμως οι Κορίνθιοι και οι Θηβαίοι αντιπρότειναν να μην συνθηκολογήσουν με τους Αθηναίους, αλλά να τους αφανίσουν.

[20] Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα ἀνδραποδιεῖν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις τῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην ἐφ' ᾧ τὰ τε μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλήν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας Λακεδαιμονίοις ἔπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὅποι ἂν ἡγῶνται. [21] Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανεφέρον ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας.

Μετάφραση: Οι Λακεδαιμόνιοι, όμως, αρνήθηκαν να υποδουλώσουν πόλη ελληνική, η οποία είχε προσφέρει πολύ μεγάλες υπηρεσίες στην Ελλάδα, όταν διέτρεχε τον έσχατο κίνδυνο. αλλά ήταν διατεθειμένοι να συνάψουν ειρήνη υπό τον όρο οι Αθηναίοι, αφού γκρεμίσουν τα Μακρά τείχη και τα τείχη του Πειραιά και παραδώσουν όλα τα πλοία τους, εκτός από δώδεκα και φέρουν πίσω τους εξόριστους, έχοντας τους ίδιους εχθρούς και φίλους με τους Λακεδαιμονίους να ακολουθούν αυτούς και στη στεριά και στη θάλασσα, όπου τους οδηγούν αυτοί. Ο Θηραμένης και οι πρέσβεις που ήταν μαζί του επέστρεψαν με αυτούς τους όρους στην Αθήνα.

[22] Εἰσιόντας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολὺς, φοβούμενοι μὴ ἄπρακτοι ἦκοιεν· οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο τὴν εἰρήνην· προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης, λέγων ὡς χρὴ πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τεῖχη περιαιρεῖν. Ἀντιπόντων δὲ τινων αὐτῷ, πολὺ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρήνην.[23] Μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ οἱ φυγάδες κατήσαν καὶ τὰ τεῖχη κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων πολλῇ προθυμίᾳ, νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας.

Μετάφραση: Καθώς έμπαιναν στην πόλη τους περικύκλωσε πλήθος κόσμου, επειδή φοβόταν μήπως είχαν επιστρέψει άπρακτοι· γιατί δεν χωρούσε πια άλλη αναβολή, καθώς ήταν πολλοί αυτοί που πέθαιναν από την πείνα. Την επόμενη μέρα οι πρέσβεις ανακοίνωσαν με ποιους όρους οι Λακεδαιμόνιοι θα έκαναν την ειρήνη· και εξ ονόματός τους μίλησε ο Θηραμένης που υποστήριξε ότι πρέπει να αποδεχτούν τους όρους των Λακεδαιμονίων και να γκρεμίσουν τα τείχη. Μερικοί διαφώνησαν μαζί του, οι περισσότεροι όμως επιδοκίμασαν τις προτάσεις του και αποφασίστηκε να δεχτούν την ειρήνη. Μετά από αυτά ο Λύσανδρος κατέπλευσε στον Πειραιά και οι εξόριστοι επέστρεψαν στην Αθήνα και πανηγυρίζοντας υπό τον ήχο των αυλών, άρχισαν με μεγάλη προθυμία να γκρεμίζουν τα τείχη, γιατί θεωρούσαν ότι εκείνη η μέρα ήταν η πρώτη της ελευθερίας στην Ελλάδα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ:

1. **Βούλονται, διέτριβε, έπιλελοιπέναι, έκέλευον:** Να γίνει χρονική αντικατάσταση των παραπάνω ρηματικών τύπων.
2. **Πόλιν, πίστεως, πρεσβευτής, αύτοκράτορες, φυγάδα:** Να κλιθούν στον ενικό και πληθυντικό αριθμό (σε όλες τις πτώσεις).
3. Να αναγνωριστούν οι δευτερεύουσες ονοματικές προτάσεις των παραγράφων **(16-19)**.

-Καλή μελέτη!!!-